

ПРИКАЗИ

УДК/UDC 343.3/7(497.6 Р. Српска)(075.8)
343.232(075.8)
DOI: 10.7251/GPFIS1701127S

ПРИКАЗ КЊИГЕ / BOOK REVIEW

Владимир М. Симовић

Драган Јовашевић, Љубинко Митровић, Вељко Икановић.
Кривично право Републике Српске – Посебни дио,
Факултет правних наука Паневропског универзитета Апеирон,
Бања Лука, 2017,
стр. 400.

Пред широм читалачком публиком почетком септембра 2017. године наша су се два изузетно значајна универзитетска издања уџбеничког карактера за предмете Кривично право. Ради се о уџбеницима под називима „Кривично право Републике Српске – Општи дио“ и „Кривично право Републике Српске – Посебни дио“ аутора др Драгана Јовашевића, редовног професора Правног факултета у Нишу, др Љубинка Митровића, омбудсмена за људска права Босне и Херцеговине и редовног професора Факултета правних наука Паневропског универзитета Апеирон у Бањој Луци и др Вељка Икановића, судије Врховног суда Републике Српске и ванредног професора Факултета правних наука Паневропског универзитета Апеирон у Бањој Луци. Рецензенти су др Велимир Ракочевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Подгорици и др Борислав Петровић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Сарајеву.

Ради се о образовној научно-истраживачкој литератури аналитичко-синтетичког апликативног карактера која представља не само обавезну литературу за студенте правних факултета у Републици Српској, већ и користан материјал за припрему специјалистичких, правосудних и других стручних испита, али и за практичаре који се у органима кривичног правосуђа сусрећу у свакодневном раду са овом материјом.

Подлогу за израду ових текстова аутори су нашли у новом Кривичном законнику Републике Српске из јула 2017. године који је недавно ступио на снагу,¹ затим домаћој и иностраној правној литератури,

Владимир М. Симовић, Тужилаштво Босне и Херцеговине, *vlado_s@blic.net*.

¹ Послије осамостаљења Босне и Херцеговине из састава СФРЈ, Република Српска је као један од конститутивних ентитета донијела три систематизована кривичноправна

упоредноправним рјешењима најзначајнијих европских држава, као и судској пракси најзначајнијих судова у Републици Српској. У обради ове обимне, сложене и разубјене проблематике коришћењем разноврсних научноистраживачких метода и поступака аутори су успјели да на једноставан, занимљив и разумљив начин, јасним правничким стилем приповиједања и на једноставан начин изложе основне појмове и институте општег и посебног дијела кривичног права.

И у писању посебног дијела Кривичног права коришћена је готово идентична методологија као код стварања и рада на уџбенику Кривично право – Општи дио. И овом приликом аутори су поред Кривичног законика Републике Српске, консултовали и Кривични закон Босне и Херцеговине (у дијелу излагања о кривичним дјелима против човјечности и добара заштићених међународним правом – о међународним кривичним дјелима у ужем и у ширем смислу). Исто тако, и овдје је коришћена актуелна судска пракса, као и домаћа и инострана правна литература приликом анализе појма, елемената, карактеристика и облика испољавања појединих кривичних дјела у основном, квалификованом или привилегованом облику, сходно систематици из Кривичног законика Републике Српске, чл. 124–416.

Аутори су у уџбенику Кривично право – Посебни дио, након уводних напомена, презентовали основне карактеристике посебног дијела кривичног права (појам, предмет, структура и, на крају, систематика посебног дијела). Након тога, у поглављима I–XXII, а у тежњи да олакшају рад студентима у савладавању градива за припремање испита из истоименог предмета, настојали су да на једноставан и приступачан начин изложе појам, основне карактеристике, обиљежја и елементе бића у основном, квалификованом или привилегованом облику највећег броја кривичних дјела

Посебну пажњу аутори су посветили оним кривичним дјелима која су значајнија са становишта правне теорије, односно која су више заступљена у судској и криминалистичкој пракси и изазивају повећану пажњу не само стручне, већ и опште јавности. То је условило да рад по свом обиму и карактеру превазиђе своју основну намјену. Стога је он подобан за коришћење не само од стране студената основних дипломских студија, већ и од стране студената последиједипломских, специјалистичких и докторских академских студија, као и правника за припремање стручних, специјалистичких или правосудних испита, као и

акта. То су били: 1) Кривични законик из 2000. године („Службени гласник Републике Српске“, бр. 22/00), 2) Кривични закон из 2003. године („Службени гласник Републике Српске“, бр. 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 1/12 и 67/13), и 3) Кривични законик из 2017. године („Службени гласник Републике Српске“, бр. 64/17).

од стране правника који раде у органима унутрашњих послова, тужилаштву и суду, те као литература за иновације знања и консултативни приручник за рјешавање практичних проблема у свакодневном раду.

Све у свему, овај уџбеник, а посматрајући и цијенећи његов цјелокупан садржај, начин и поступак интерпретације изложене материје, употребе методе истраживања, коришћену обимну домаћу и инострану законску и теоријску литературу, те актуелну судску праксу може послужити и као значајан, успјешан и занимљив путоказ и широј читалачкој публици која жели да буде упозната са основним поставкама савременог кривичног права у Републици Српској и Босни и Херцеговини.² Писан је на приступачан начин, лаким и допадљивим правничким стилем, јасним и разумљивим језиком, па стога нуди бројне одговоре, било теоријски, било практично, заинтересованим лицима за проблематику посебног дијела материјалног кривичног права. Импресионира обухватност материје (засноване на обимном фонду литературе, са врском и значајком селекцијом њеног коришћења), која је изложена на прегледан и систематски сређен начин.

Од посебног је значаја и критичка аргументација изложеног градива, као и ставови аутора о бројним размотреним спорним питањима посебног дијела кривичног права, од којих нека од њих несумњиво имају значај и приједлога за будућу законодавну праксу (*de lege ferenda*).

² Уз кривичне законе Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине из 2003. године, са низом измјена и допуна, Босна и Херцеговина данас има потпуно ново и реформисано кривично законодавство. Оно слиједи традицију бивше СФРЈ и представља израз идеје о подијеленој законодавној надлежности у области кривичног права између државе у цјелини и њених ентитета (Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине), односно Брчко Дистрикта.